

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa R. K.
przeciwko S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej,
ekwiwalent za urlop, diety, odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 22 lutego 2017 r.,
na skutek skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
zarządzenia Sądu Rejonowego w S.
z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt IX P (...),

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Rejonowego K. K. w Sądzie Rejonowym w S. zarządzeniem z dnia 22 października 2015 r. zwrócił powodowi R. K. pozew skierowany przeciw S. spółce z o.o. w S. w zakresie roszczeń o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej, diety i odszkodowanie.

Powód R. K. w dniu 10 czerwca 2016 r. złożył „wniosek” o stwierdzenie niezgodności z prawem tego zarządzenia, opierając skargę na naruszeniu art. 130 § 2 w związku z art. 187 § 1 k.p.c. w związku z § 126 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. Nr 38, poz. 218 ze zm.) i wskazując art. 56 § 1 i art. 300 k.p. w związku z art. 1 k.p.c. jako przepisy prawa, z którymi

zaskarżone zarządzenie jest niezgodne. Skarżący podniósł nadto, że na skutek wadliwego zwrotu pozwu poniósł szkodę w wysokości 50.000 zł, a wzruszenie tego zarządzenia nie było i nie jest możliwe. Wniósł „o stwierdzenie, że zaskarżone zarządzenie jest niezgodne z treścią powołanych przepisów kodeksu postępowania cywilnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych (art. 424¹ § 2 k.p.c.). Z przytoczonych uregulowań jednoznacznie wynika, że skarga przysługuje od wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a więc zasadniczo - w trybie procesowym - od wyroku sądu okręgowego (działającego jako sąd drugiej instancji) albo od wyroku sądu apelacyjnego, jeżeli wyroki te kończą postępowanie w sprawie. W trybie procesowym skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje - co do zasady - tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach także od wyroków sądu pierwszej instancji kończących postępowanie w sprawie.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia sędziego Sądu Rejonowego z dnia 22 października 2015 r. o zwrocie pozwu. Skarga o stwierdzenie bezprawności nie została zatem wniesiona od wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie (co do istoty),

lecz od zarządzenia sędziego. Zarządzenie takie nie mieści się w kategorii orzeczeń zaskarżalnych skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, o której stanowi art. 424¹ k.p.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia o zwrocie pozwu wniesiona w rozpoznawanej sprawie jest zatem niedopuszczalna i z tej przyczyny podlega odrzuceniu.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).